«Girona ha de gaudir de la Primera Divisió»

Migue González, l'autor del gol de l'ascens a Segona A convida la ciutat a viure al màxim «el privilegi» de tastar l'elit la propera temporada

Història viva del club. Si el salt del Girona a Primera Divisió no s'explica sense les nou temporades consecutives del club a Segona A, aquesta etapa tampoc no es pot entendre sense apuntar el nom de Migue. El central de Terrassa va marcar el gol de l'ascens que obria la porta de la categoria de plata gairebé mig segle després de l'última vegada que Girona vivia partits de la categoria al desaparegut estadi de Vista Alegre. Aquell xut superant el porter del Ceuta el 15 de juny de 2008 va introduir el Girona a Lliga de Futbol Professional, però, un cop a Segona A, el paper de Migue al club també va ser notable. Una altra vegada. «Si sé quina relació tinc amb el número 215? Si, és clar, són els partits que he jugat amb la samarreta del Girona», respon Migue que, als 37 anys, i després d'una temporada on ha participat pocs partits amb el Cadis (que va quedar eliminat en les semifinals, pel Tenerife, en el play-offd'ascens), mira sense nervis el seu futur esportiu: «físicament estic bé per continuar jugant», apunta amb orgull pel passat viscut.

«Per mi és un honor formar part de la història del Girona. És una ciutat on vaig viure anys i que és important per a mi i per a la meva família. El meu fill es va criar a Girona i en tinc molts bons records", apunta Migue, que recorda les sensacions que va tenir en saber que, finalment, Girona era de Primera. "En ser jornada unificada nosaltres també teníem partit a la mateixa hora i vaig saber després dels partits que el Girona havia pujat. Va ser una gran alegria per a la ciutat, per la gent que ho ha aconseguit ara i per als que vam estar-hi abans que, tot i estar a punt, no vam poder pujar. Tothom s'ha de sentir orgullós de l'ascens del Girona.

Migue va arribar a Girona just la temporada que s'acabaria pujant a Segona i en va marxar la de l'arribada de Pablo Machín, amb l'equip salvant-se gràcies a l'espectacular remuntada del tram final de lliga. Set anys, un a Segona B i sis a Segona A, que serveixen a Miguer per saber, com pocs, els mèrits que ha fet molta gent perquè Girona estigui ara a Primera Divisio. I, també, per permetre's aconsellar als gironins que «és el moment de disfrutar de la màxima categoria». «Jugar a Primera Divisió és un privilegi a l'abast de pocs, a Girona l'han de disfrutar ben al màxim durant els partits i donant suport a l'equip cada setmana».

Un somni, jugar a la màxima categoria, que ell mateix va tenir prou a prop la temporada amb a què, amb Rubi a la banqueta, el Girona va aspirar a fer el salt fins que les lesions, el desgast de la dura temporada en un equip i un club no pensat per pujar i l'Almeria van despertar de la seva il·lusió a jugadors i aficionats. «Tot els futbolistes aspirem a jugar a Primera Divisió. És el màxim per a nosaltres, però, després el més important és mirar enrere i tenir la consciència tranquil·la de saber que has fet tot el possible», diu.

Després de set anys a Montilivi, Migue va haver de deixar el Girona. Com ara passarà amb d'altres jugadors

perquè se'ls ha acabat el contracte o perquè no compten i acabaran rescindits. «És una llei del futbol. Arriba un moment en què perquè no interesses o perquè no compten amb tu has de marxar. A tots ens ha passat, però repeteixo que llavors has de mirar enrere i tenir la consciència tranquil·la que has complert» apunta Migue, que té clar que els jugadors que han aconseguit l'ascens aquesta temporada però que no continuaran per jugar a Primera Divisió han d'estar molt orgullosos pel que han aconseguit».

Un d'aquests jugadors és una persona que Migue coneix molt bé: Felipe Sanchón. El menut davanter ocupa la cinquena posició en el rànquing de partits jugats a Segona A amb el Girona que encapçala Migue amb 215. Felipe n'ha jugat 147 i, entremig, només hi ha Jandro (168), Jose (160) i Dorca (152). «Tinc molt afecte a Felipe. El conec bé a ell i a la seva família des de fa molts anys. És un jugador molt especial que ho ha donat tot pel Girona i que, quan l'han deixat jugar, ha demostrat que té molta qualitat, com es va veure també amb el gol a Còrdova en l'últim partit del Girona a Segona A».

L'altra cara de la moneda és Pere Pons. El migcampista de Sant Martí Vell ja va treure el cap al primer equip quan Migue estava a la plantilla i l'experimentat central de Terrassa té clar des llavors el gironí és de Primera Divisió. «Estava clar que en Pere jugaria a Primera Divisió, ja fos al Girona o en un altre equip. Té un potencial enorme i no deixarà de créixer i millorar». Un Pere Pons que, comptant aviat els partits de Primera i Segona Divisió, es perfila com la persona capaç de superar els 215 partits de Migue amb la samarreta blanc-i-vermella en el futbol professional: «sempre he pensat que els rècords hi són perquè algú els superi». Pons ha jugat 138 partits amb el Girona.

El migcampista de Sant Martí Vell té camí per recórrer mentre que Migue, amb 37 anys, afronta el futur amb més pausa. Aquesta temporada, «per desgràcia», ha jugat només sis partits amb el Cadis a Segona A, però el central es veu bé per continuar en actiu. «En els partits que he pogut jugar he acabat amb bones sensacions. Penso que ho he fet bé i físicament encara puc seguir jugant, però he d'estudiar les opcions i veure què em surt més a compte. No estic gent angoixat i prendré la decisió amb calma», explica Migue que, encara que des d'Elx es parla que serà un dels reforços de l'equip que entrenarà l'exjugador del Palamós Vicente Mir, no té res decidit sobre el seu futur immediat. Mirant més enllà, però, el central de Terrassa té clar que es veu seguint lligat al futbol un cop pengi les botes. «Fa temps que estic estudiant i preparant-me. A mi el que m'agrada és el futbol i crec que puc aportar la meva experiència. No sé si a la banqueta o en alguna altra funció, però vull seguir lligat al futbol».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/24/girona-ha-gaudir-primera-divisio/853294.html?utm_source=rss